

КОНКУРС "РОЗПОВІДЬ ПРО ДОБРІ СПРАВИ"

До редакції нашого журналу продовжують надходити дитячі тексти і малюнки для участі в конкурсі. Щасливо склалося, що вони з'явилися напередодні Дня Святого Миколая, який для всіх нас є уособленням милосердя та щедрості.

Радіємо, що юні автори правильно зрозуміли умови конкурсу – розповісти про добрі справи, що творяться повсякчас у нашому житті: люди для нас і ми для інших.

Розповіді учнів 3-Б класу Коротичанського ліцею Харківського району Харківської області
Вчитель – Віта ЄГУПОВА

Я дуже люблю живу природу. Обожаю звірів і птахів, тому завжди намагаюся бути їм корисною. Обов'язково годую "безхатків". А взимку ми з мамою зробили годівничку для птахів і годували їх сухим хлібом та зерном. Адже в холодну пору пташки особливо потребують нашого піклування, бо їм важко знайти їжу.

Друзі, давайте берегти нашу наймовірнішу гарну і мудру МАТІНКУ-ПРИРОДУ!

Аліса Шейн

Влітку я прибирав на дитячому майданчику, а також фарбував гойдалку. Мені було цікаво посадити тут нові дерева та кущі. Я попросив допомоги у маусі й тата. Ми разом посадили каштани й бузок. Ціле літо поливали їх, щоб не зав'яли. Коли рослини виростуть, то радуватимуть дорослих і дітей. А наше селище стане ще гарнішим.

Гліб Кисленко

Мене звали Максим. Я народився у селищі Коротич. Тут дуже багато птахів. Чимало їх відлітає до теплих країв, а деякі залишаються у селищі. Саме тому ми з татом вирішили допомогти тим птахам, яким взимку холодно і голодно. У цьому році ми виготовили годівничку. Кожного дня з великою радістю багато пернатих прилітали попоїсти смачненького: зерна, насіння, крихт хліба.

Я дуже люблю все живе навкруги і намагаюся берегти природу!

Максим Сторожко

Розповідь учениці 3-А класу Криворізької ЗОШ І–ІІІ ст. № 94 Дніпропетровської області
Вчитель – Світлана ГУБАРЄВА

Порятунок крабика

Улітку я з батьками їздила на відпочинок до моря. Дні виявилися спекотними, а море трішки штормило. Від самого ранку й допізна всією сім'єю бавились на піску. Одного разу я побачила цікаву знахідку. Серед різних камінців та мушель лежав перевернутий маленький крабик. Він був світло-коричневого кольору з маленькими клішнями й крихітними оченятами. Спочатку я полила його водою із пляшки. Потім, коли взяла крабика на руку, то він сховав оченята, згорнув під себе клішні – мабуть, злякався! З першого погляду крабик нагадував звичайний камінчик, але був таким беззахисним.

Я дійшла до моря та поклала крабика на пісок, а хвилі пригорнули його своїми лагідними обіймами. Я раділа, що врятувала маленького крабика.

Дар'я Тур

Розповіді учнів 1-Р класу Одеського НВК "Гімназія № 7"
Вчитель – Надія ПОСТОВІТЕНКО

Мої добрі справи

На мою думку, доброта – це діло, зроблене від щирого серця. Справжній добрий вчинок завжди безкорисливий. Доброта виявляється не тільки у великих, а й у малих вчинках. Ось я можу робити такі справи, які для мене є важливими: погодувати птахів взимку, зібрати іграшки та книги, якими вже не граюся, для дітей у дитячий будинок, допомогти мамі по господарству, бути ввічливим і з повагою ставитись до людей, особливо до старших за віком.

Нещодавно я зробив добрий вчинок: забрав додому з вулиці кішку. Було холодно. Киця жалібно нявчала. Вона була дуже худа і голодна. Батьки схвалили мій вчинок. Ми назвали її Мурочкою. Киця стала справжнім членом нашої родини і дарує нам багато ласки. Щодня проводить і зустрічає мене зі школи. Нещодавно подарувала нам двох маленьких кошеняток – Багіру і Масю.

Добру справу робити зовсім не складно!

Іван Кудлай

Моя добра справа

Добра справа – це коли ти комусь допомагаєш, здійснюєш добрі вчинки, не очікуючи нічого натомість для себе. Дуже великих добрих справ я ще не встиг зробити, але мені дуже приємно робити невеликі добрі вчинки щодня. Я завжди намагаюся допомогти моїм близьким: мию посуд, поливаю квіти, ділюся іграшками з другом. Це зовсім не складно для мене, а моїм рідним – приємно.

Ще я допомагаю тваринам, які мешкають за межами міста. Їм необхідна наша допомога, особливо в холодну пору року. Ми привозимо їжу з дому або купуємо корм. Мені дуже приємно, коли собаки нас упізнають, зустрічають і радісно махають хвостами. Навіть здається, що вони усміхаються до нас.

Якщо кожний з нас робитиме хоча б одну добру справу щодня, то світ стане добрішим і більш радісним.

Арсеній Хинку

Малюнки до розповідей учнів див. на 4 стор. обкладинки

